

20th October 1964]

SRI M. KALYANASUNDARAM: Then it is all right.

MR. SPEAKER: For that, this is not the time.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I would have added some more points, if the Chair had allowed me to speak.

MR. SPEAKER: But the rule says that no question shall be asked at the time the statement is made. What can I do? The Speaker is not anxious to shut out anybody from speaking and he will be pleased to hear so many new things from the Members. But the rule says that no question shall be asked.

SRI M. V. KARIVENGADAM: Sir, the Hon. Member is entitled to make a personal explanation.

MR. SPEAKER: Not at that time. Also, he must get permission to make that statement.

SRI M. V. KARIVENGADAM: The Hon. Chief Minister has made some statement.

MR. SPEAKER: The hon. Member is expected to get my permission.

SRI M. V. KARIVENGADAM: Yes, Sir.

MR. SPEAKER: I do not give permission.

SRI M. V. KARIVENGADAM: Then it is all right.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற இந்த ஸ்டேட்மென்டுக்கு நாங்கள் விளக்கம் அளித்தால் தங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற முறையிலே தான் . . .

MR. SPEAKER: The rule does not permit it. The rules have been framed with some ultimate object.

SRI M. V. KARIVENGADAM: What is the ultimate object?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM. Sir, I submit that the rules have been adopted by this Legislative Assembly.

MR. SPEAKER: If any hon. Member wants to make a statement questioning the statement of an Hon. Minister under rule 82, then that rule must be changed.

IV.—CALLING ATTENTION TO THE ACUTE SCARCITY OF WHEAT AND WHEAT PRODUCTS.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சட்டசபை விதிகளின் 41-வது விதியின் கீழ் உணவு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அரிசி கிடைக்காத கஷ்டம் ஒரு புறமிருக்கிறது. அதைப்பற்றிய கவலை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு மட்டும்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [20th October 1964]

கவலை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனாலும், கருத்துக்களை நன்றாக எடுத்துச்சொல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்குமானால் எல்லோரும் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

கோதுமை ஒரு முக்கியமான உணவுத் தானியம். அதுவும் கிடைக்காத கஷ்டம் இருக்கிறது. கோதுமையிலிருந்து தயாரிக் கப்படுகிற மற்றப் பொருள்களும், ரவை, மைதா போன்ற பொருள் களும் கிடைக்காத கஷ்டம் தமிழ்நாடு பூராவும் இருக்கிறது. இதனால் சங்கடம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவதற்காகத் தான் நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இந்தப் பிரச்சனையைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

* THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-
RADIAR: Sir, during August 1964, the Government of India allotted a quantity of 4,100 tonnes of wheat to this State for distribution through fair price shops, authorised dealers, etc. This quantity was allocated to the district with reference to the previous offtake and the district officers were asked to restrict the permit for lifting wheat to those persons who have been habitually getting supplies in the past and at the rates corresponding to the average of the quantity allowed for the last six months. Subsequently an additional quantity of 1,900 tonnes was allotted to this State by the Government of India on our representation, making a total of 6,000 tonnes per month for the State. The additional quantity of 1,900 tonnes was also allocated to the Districts with reference to their needs. Again in September 1964, a further quantity of 1,000 tonnes was allotted on our request which was also distributed to needy districts. Thus in all 7,000 tonnes was allotted to this State during September 1964. The Government of India subsequently increased the monthly quota for October 1964 to 8,000 tonnes. The Government of India were again requested to increase the wheat quota to the State to ten thousand tonnes per month. The Government of India have agreed to supply ten thousand tonnes of wheat to this State from October 1964, onwards. Action is being pursued to distribute it evenly throughout the State through Fair Price Shops and authorised dealers.

During August 1964, the Regional Director (Food), Madras, intimated that it was proposed to reduce the supply of wheat to Roller Flour Mills to 40 per cent of the normal quota owing to scarcity. Thereupon the Board directed the Flour Mills not to sell any of the wheat products, produced in the Mills out of the imported stocks supplied to the Mills by the Regional Director (Food), Madras, except to the nominees especially authorised in this behalf by the Board of Revenue (Civil Supplies). After consulting the Collectors/District Revenue Officers regarding their requirements of wheat products in their districts for sale to the public through retailers and for actual use by bulk consumers such as bakery owners, vermicelli manufacturers, etc., the Board has been allotting the requirements of the districts from the mills

20th October 1964] [Sri Nallasenapathi Sarkarai Manradiar]

in the Madras City and elsewhere. The requirements of the other States—Kerala, Mysore, Andhra Pradesh—and the Centrally administered areas such as Pondicherry, Goa, Port Blair administration, etc., are also being met with to the extent possible from the stocks produced in the mills in the Madras State. From October, 1964, the wheat quota to flour mills has been raised to 75 per cent of the normal quota. Though there might have been some difficulty in the obtaining of wheat product at the time the cut was levied the position has improved considerably since then.

V.—SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE
FOR 1964-65—GENERAL DISCUSSION.

திரு. மீ. கலியாணந்தரம் : இந்த 1961-62-ம் ஆண்டில் அதிகப்படி 10-00
செலவுக்கான மானியக் கோரிக்கையை பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் a.m.
கமிட்டி சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. ஆகவே
இதைப்பற்றி அதிகம் விவாதம் செய்யவேண்டியதில்லை. 1961-62-ம்
வருஷத்தில் வரவு செலவு திட்டத்தை தயாரித்தவர்கள்கூட இங்கே
இல்லை. ஆகவே, அதை ஒப்பாற்றலாக சபை அங்கீகரித்து விடலாம்.
1964-65-ம் வருஷத்திற்கான இரண்டாவது துணை மான்ய கோரிக்கை
யை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த வருஷத்
திலிருந்து ஒரு புது மாறுதலாக இது காணப்படுகிறது. ஒரு
ஆண்டுக்குள்ளே இரண்டு மூன்று துணைமான்யக் கோரிக்கைகள்
வரக்கூடியதாக இருக்கிறது. இவ்வாறு வரும்போது இதைப்
பற்றிப் பேசுவதற்கு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம்
கிடைக்கிறது என்றாலும்கூட நிதி இலாகா முன் கூட்டியே இம்
மாதிரி துணைமான்யக் கோரிக்கையை முன் வைக்காமல் போதிய
நிதியை வரவு செலவு திட்ட சமயத்திலேயே பெற்றுக்கொள்ள
முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கிற யோசனையை மட்டும்
நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம்
ஆண்டுக்கான இரண்டாவது துணைமான்யக் கோரிக்கையைச்
சபை முன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த கோரிக்கையைக்கொண்டு
வந்ததற்குக் காரணம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அதிகப்படியான
பஞ்சப்படியைக் கொடுக்கும்படி வந்த காரணத்தினால் எழுந்த
செலவாகும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க
ஊழியர்களுக்கு அகவிலைப்படியைக் கூட்டிக் கொடுக்க
வேண்டியது அவசியம் தான் என்றாலும் எந்த முறையில்
கூட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.
தாய்மார்களை மூன்று வகையாகப் பிரிப்பார்கள். பால் நினைந்து
ஊட்டும் தாய் ஒருத்தி. அழுதால் தான் பால் கொடுப்பது என்று
இருப்பவள் ஒருத்தி. அழுதாலும் பால் கொடுக்காத தாய்
ஒருத்தி. இப்படி மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். அந்த வகை
யில் பார்த்தால் ஊழியர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அவர்க
ளுடைய அகவிலைப் படியைக் கூட்டிக் கொடுக்க இவர்கள் முன்
வந்தார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள் அழுது, அழுது ஆன
பிறகு அப்போதும் கூட அவர்களுக்கு அக விலைப்படியை கூட்டிக்